

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1221 RENDELETE**(2017. június 22.)****a 692/2008/EK rendeletnek a párolgási kibocsátások meghatározására szolgáló módszer (4. típusú mérés) tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

mivel:

- (1) A 715/2007/EK rendelet értelmében az új könnyű gépjárműveknek meg kell felelniük bizonyos kibocsátási határértékeknek, köztük a párolgási kibocsátásra vonatkozó határértékeknek. Az említett rendelet végrehajtásához szükséges konkrét műszaki rendelkezések a 692/2008/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾ kerültek elfogadásra.
- (2) 2011 márciusában a Bizottság minden érdekelt fél bevonásával munkacsoportot alakított a párolgási kibocsátások mérésére jelenleg alkalmazott módszertan felülvizsgálata, valamint egy új módszer elfogadása céljával, foglalkozni kell ugyanis az átöblítési stratégiával, az etanolnak a tartály működésére és annak tartósságára gyakorolt hatásával, a tüzelőanyag áteresztésével és a tüzelőanyag utántöltése esetén keletkező kibocsátásokkal.
- (3) A munkacsoport a Bizottság Közös Kutatóközpontja által kibocsátott két jelentés több elemére alapozta a munkáját (*Estimating the Costs and Benefits of Introducing a new European Evaporative Emissions Test Procedure* és *Review of the European Test Procedure for Evaporative Emissions: Main Issues and Proposed Solutions*).
- (4) A munkacsoport által elvégzett elemzés számos olyan problémát tárt fel, amelyek aláássák a párolgási kibocsátások korlátozásának hatékonyságát, és amelyekkel a környezet megfelelő mértékű védelme érdekében foglalkozni kell. Ezért helyénvaló a jelenlegi típus-jóváhagyási eljárás keretében két új eljárást bevezetni: egyet a széntartály öregítése, egyet pedig a tüzelőanyag-rendszer áteresztésének meghatározása tekintetében.
- (5) Az európai motorbenzinhez hozzáadott etanol, különösen, ha a tartálykocsiban keverik a tüzelőanyaghoz, kihat annak gőznyomására. Ezért teszteléskor E10 referencia-tüzelőanyagot kell használni, amely jobban tükrözi az Unióban jelenleg használt tüzelőanyag-típust.
- (6) Az Unióban a mai napig értékesítenek egyrétegű műanyag tartályokat, és ezek várhatóan az uniós gépjárműflotta jelentős részében jelen lesznek 2030-ig. E tartályok azonban áteresztik az etanolt, ami így a környezetbe jut. E jelenség figyelembevételére érdekében szükség van az etanol-áteresztés mérését lehetővé tévő eljárásra.
- (7) A svéd közúti hatóság és a TUV Nord által végzett tanulmányok keretében kiderült, hogy az etanol hozzáadása a széntartály élettartamára is kihatással van. Ezért a széntartály öregítése tekintetében új eljárást kell meghatározni. A SHED-vizsgálatnak alávetett járművekben az ennek megfelelően öregített széntartályt kell használni.
- (8) Az Unióban a gépjárművekben jelenleg alkalmazott átöblítési stratégiák különösen a városi vezetés szempontjából nem megfelelőek, és megemelkedett szivárgó kibocsátásokhoz vezethetnek. Ezért a SHED-vizsgálat előtti tesztvezetés felülvizsgálatra került, és a napi vizsgálat időtartamát 48 órára kell növelni.
- (9) A 692/2008/EK rendeletet mindezeknek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ HLL 171., 2007.6.29., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2008. július 18-i 692/2008/EK rendelete a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanács rendelet módosításáról és végrehajtásáról (HL L 199., 2008.7.28., 1. o.).

- (10) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” elnevezésű bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 692/2008/EK rendelet módosítása

A 692/2008/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő 45–48. pontokkal egészül ki:

- „45. »tűzelőanyag-tároló rendszer«: a tűzelőanyag tárolására szolgáló eszközök, beleértve a tűzelőanyag-tartályt, a tűzelőanyag-töltő csövet, a tanksapkát és a tűzelőanyag-szivattyút;
46. »áteresztési tényező (PF)«: a tűzelőanyag-tároló rendszer által áteresztett szénhidrogén-kibocsátások;
47. »egyrétegű tartály«: egyetlen anyagrétegből álló tűzelőanyag-tartály;
48. »többrétegű tartály«: legalább két különböző anyagréteg használatával kialakított tűzelőanyag-tartály, melyben a rétegek egyikének anyaga a szénhidrogének, így az etanol számára is áthatolhatatlan.”

2. A 17. cikk a második albekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az (EU) 2017/1221 bizottsági rendelettel (*) módosított VI. melléklet 2019. szeptember 1-jétől alkalmazandó minden, ezen a napon és ettől fogva nyilvántartásba vett új járműre.

(*) HL L 174., 2017.7.7., 3. o.”

3. A VI. melléklet helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Hatálybelépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. június 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

1. Bevezetés

- 1.1. Ez a melléklet a szikragyújtású motorral felszerelt járművek tüzelőanyag-rendszeréből párolgás révén távozó szénhidrogén-kibocsátások meghatározására szolgáló 4. típusú mérés folyamatát ismerteti.

2. Műszaki előírások**2.1. Bevezetés**

Az eljárás a párolgási kibocsátások vizsgálatából és két kiegészítő vizsgálatból áll, melyek közül az egyik az 5.1. pontnak megfelelően az aktívszéntartály öregítésére, a másik az 5.2. pontnak megfelelően a tüzelőanyag-tároló rendszer áteresztésére vonatkozik.

A párolgási kibocsátások vizsgálata (1. ábra) a napi hőmérsékletváltozás, a jármű parkolás közbeni átforrósodása, illetve a városi közlekedés sajátosságai miatt bekövetkező párolgási szénhidrogén-kibocsátások meghatározására szolgál.

2.2. A párolgási kibocsátások vizsgálata a következőkből áll:

- a) egy városi (első rész), egy országúti (második rész), majd két újabb városi vezetési ciklusból (első rész) összetevődő tesztút;
- b) az átforrósodási veszteség meghatározása;
- c) a napi párolgási veszteség meghatározása.

A vizsgálat végeredményének kiszámításához összesíteni kell az átmelegedéskor felszabaduló és a napi párolgási szénhidrogén-kibocsátásokat, valamint az áteresztési tényezőt.

3. A jármű és a tüzelőanyag**3.1. A jármű**

- 3.1.1. A járművet jó műszaki állapotban, bejáratva kell a vizsgálatra átadni, és a vizsgálat előtt legalább 3 000 km-t kell futnia. A párolgási kibocsátások meghatározásának céljára használt jármű kilométerórájának állását és korát fel kell jegyezni. A párolgási kibocsátást szabályozó rendszernek bekapcsolt állapotban kell lennie; és a bejáratási időszak alatt annak mindvégig kifogástalanul kell működnie, az aktívszéntartály(ok) pedig csak a szokásos használatnak lehetett (lehetek) kitéve, és nem kerülhetett sor a normálistól eltérő átöblítési műveletre vagy terhelésre. Az 5.1. pontnak megfelelően öregített aktívszéntartály(oka)t az 1. ábrának megfelelően kell bekötni.

3.2. A tüzelőanyag

- 3.2.1. Az 1. típusú vizsgálatokhoz a 692/2008/EK rendelet IX. mellékletében meghatározott E10 referencia-tüzelőanyagot kell használni. E rendelet alkalmazásában az 1. típusú vizsgálatok referencia-tüzelőanyaga az E10 referencia-tüzelőanyag, kivéve az aktívszéntartály öregítésének céljára az 5.1. pontnak megfelelően.

4. A párolgási kibocsátás vizsgálatához használt eszközök**4.1. A görgős fékpad**

A görgős fékpadnak meg kell felelnie a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 4a. mellékletének 1. függelékében meghatározott követelményeknek.

4.2. A párolgási kibocsátás mérésére szolgáló kamra

A párolgási kibocsátás mérésére szolgáló kamrának meg kell felelnie a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.2. pontjában meghatározott követelményeknek.

1. ábra

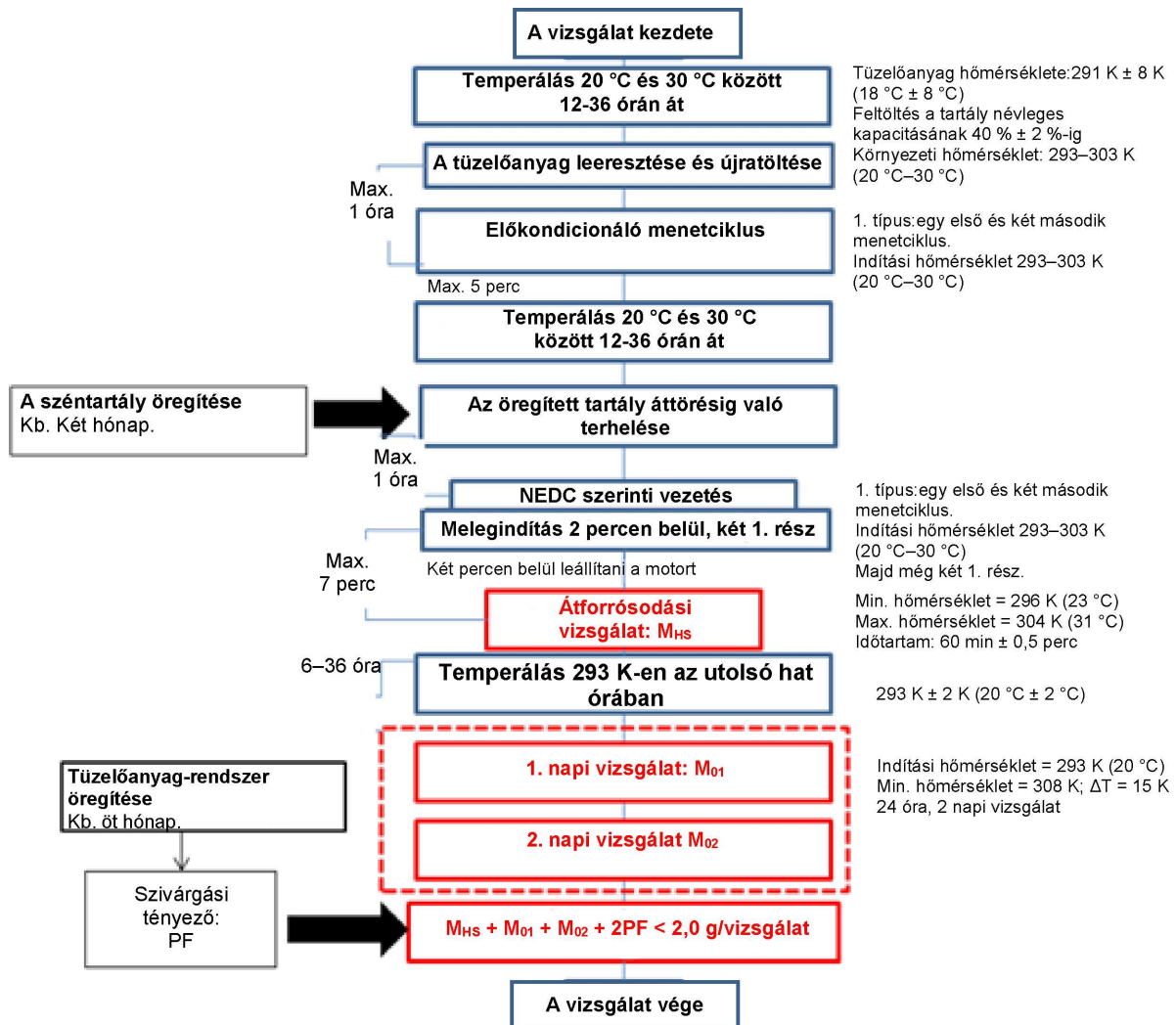
A párolgási kibocsátások meghatározása

3 000 km-es bejáratási időszak (nincs a normálistól eltérő átöblítés vagy terhelés)

Öregített tartály(ok) használata

A jármű gőztisztítása (ha szükséges)

A tüzelőanyagtól eltérő háttérkibocsátási források korlátozása vagy eltávolítása (megállapodás függvényében)

Megjegyzések: 1. Párolgási kibocsátást szabályozó rendszer szerinti családok – az I. melléklet 3.2. pontjának megfelelően

2. A kipufogógáz-kibocsátás mérhető az 1. típusú testtűt alatt, de az így kapott értékek nem használhatók a jogszabályi rendelkezéseknek való megfelelés céljára. A jogszabályok által előírt kipufogógáz-kibocsátási vizsgálat külön kezelendő.

4.3. Analitikai rendszerek

Az analitikai rendszereknek meg kell felelniük a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.3. pontjában meghatározott követelményeknek.

4.4. A hőmérsékleti adatok rögzítése

A hőmérsékleti adatok rögzítésének meg kell felelnie a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.5. pontjában meghatározott követelményeknek.

4.5. A nyomásértékek rögzítése

A nyomásértékek rögzítésének meg kell felelnie a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.6. pontjában meghatározott követelményeknek.

4.6. Ventilátorok

A ventilátoroknak meg kell felelniük a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.7. pontjában meghatározott követelményeknek.

4.7. Gázok

A használt gázoknak meg kell felelniük a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.8. pontjában meghatározott követelményeknek.

4.8. Egyéb eszközök

Az egyéb eszközöknek meg kell felelniük a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 4.9. pontjában meghatározott követelményeknek.

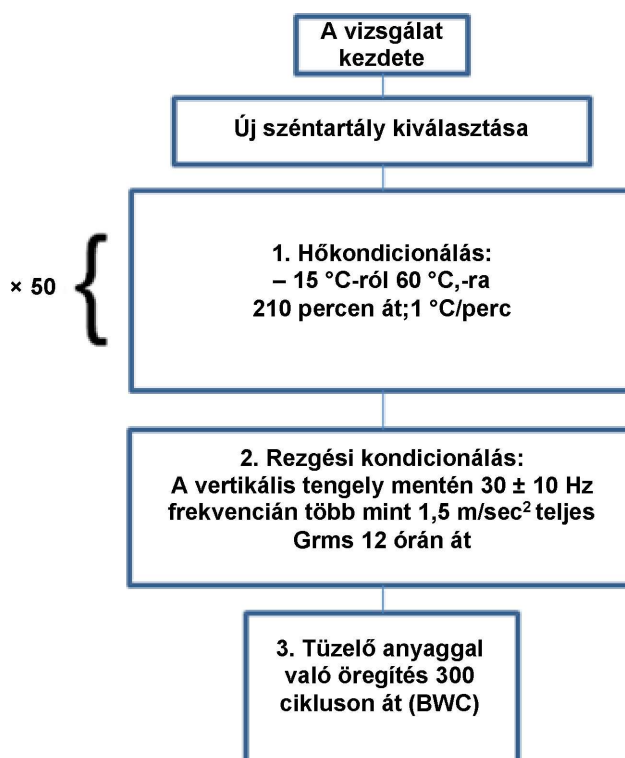
5. A vizsgálati eljárás

5.1. Az aktívszéntartály(ok) öregítése

Az átforrósodási vizsgálat és a napi veszteség vizsgálata előtt az aktívszéntartály(oka)t öregíteni kell az alábbi 2. ábrán ismertetett eljárással.

2. ábra

Az aktívszéntartály öregítése

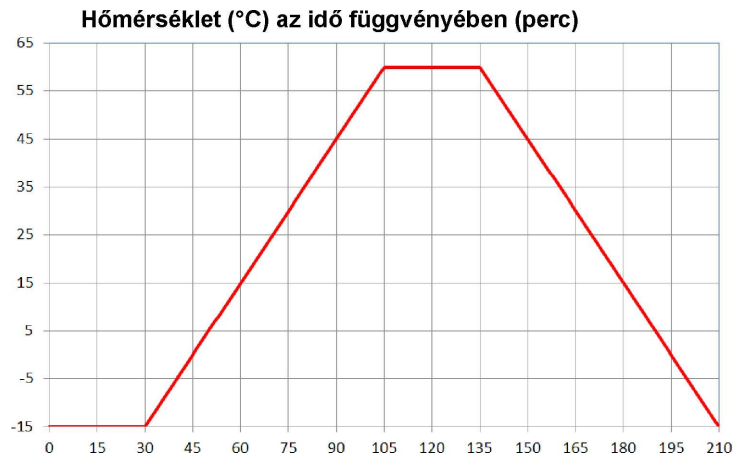

5.1.1. Hőkondicionálás

A tartály(oka)t egy erre a célra kialakított hőkamrában többször -15 °C -ról 60 °C -ra melegítik és hűtik, a végpontokon 30 percig tartva. Az egyes ciklusok hossza 210 perc a 3. ábrának megfelelően. A hőmérséklet-változás üteme a lehető legjobban közelít az 1 °C/perc -hez. A tartály(ok)on nem szabad átfújatni a levegőt.

A ciklust 50 egymást követő alkalommal kell megismételni. A művelet teljes hossza 175 óra.

3. ábra

Hőkondicionálási ciklus

5.1.2. Az aktívszéntartály rezgési kondicionálása

A hőkondicionálást követően a tartály(oka)t a vertikális tengely mentén, a gépjárműben elfoglalt helyzetbe állítva 30 ± 10 Hz frekvencián összesen több mint $1,5 \text{ m/sec}^2$ Grms-nek ⁽¹⁾ kell kitenni. A művelet hossza 12 óra.

5.1.3. Az aktívszéntartály tüzelőanyaggal való öregítése

5.1.3.1. Tüzelőanyaggal való öregítés 300 cikluson keresztül

5.1.3.1.1. A hőkondicionálás és a rezgési kondicionálás után a tartály(oka)t az alábbi 5.1.3.1.1.1. pontban leírt, 1. típusú vizsgálatokhoz használt E10 kereskedelmi tüzelőanyag és nitrogén vagy levegő 50 ± 15 % tüzelőanyag-gőz-térfogatarányú keverékében kell öregíteni. A keverék tüzelőanyag-gőzzel való telítettségének arányát 60 ± 20 g/órán kell tartani.

A tartály(oka)t áttörésig kell terhelni. Áttörésről akkor beszélünk, amikor a kibocsátott szénhidrogének halmozott mennyisége eléri a 2 grammot. Ettől eltérve a terhelés végpontja lehet az, amikor a szellőzőnyílásnál az egyenértékű koncentráció eléri a 3 000 ppm-t.

5.1.3.1.1.1. A vizsgálatokhoz használt E10 kereskedelmi tüzelőanyagok az alábbiak tekintetében ugyanazon követelményeknek kell megfelelnie, mint az E10 referencia-tüzelőanyagoknak:

- sűrűség 15 °C -on,
- gőznyomás (DVPE),
- desztilláció (csak párolgás),
- szénhidrogén-elemzés (olefinek, aromás vegyületek, benzol),
- oxigéntartalom,
- etanoltartalom.

5.1.3.1.2. A tartály(ok) tisztítását a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.1.3.8. pontjában ismertetett eljárásnak megfelelően kell végezni. Normál állapot alatt $273,2 \text{ K}$ hőmérséklet és $101,33 \text{ kPa}$ nyomás értendő.

A tartály(ok) tisztítását a terhelést követő 5 perc és egy óra eltelte között kell elvégezni.

5.1.3.1.3. Az eljárás 5.1.3.1.1. és 5.1.3.1.2. pontban leírt lépéseit 50 alkalommal kell megismételni, ezután 5 butáncikluson keresztül az alábbi 5.1.3.1.4. pontnak megfelelően meg kell mérni a bután-feldolgozási kapacitást (BWC), ami az aktivált széntartály képessége a száraz levegőben található bután abszorpciójára és deszorpciójára meghatározott körülmények között. A tüzelőanyaggal való öregítést folytatni kell a 300. ciklus végéig. A 300 ciklus után el kell végezni a bután-feldolgozási kapacitás mérését 5 butáncikluson keresztül az 5.1.3.1.4. pontnak megfelelően.

⁽¹⁾ Grms: A rezgés négyzetes középértéke, amelyet az egyes pontokon mért erősség négyzetének középértéke, majd a középérték gyöke kiszámításával kell meghatározni. Az így kapott eredmény a Grms értéke.

- 5.1.3.1.4. A BWC mérését a tüzelőanyaggal való öregítés 50. és 300. ciklusa után kell elvégezni. A méréshez áttörésig kell terhelni a tartályt a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. melléklete 5.1.6.3. pontjának megfelelően. A BWC értékét fel kell jegyezni.

Ezután el kell végezni a tartály(ok) tisztítását a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.1.3.8. pontjában ismertetett eljárásnak megfelelően.

A tartály(ok) tisztítását a terhelést követő 5 perc és egy óra eltelte között kell végezni.

A butánterhelést öt alkalommal kell megismételni. A BWC értékét minden alkalom után fel kell jegyezni. A BWC_{50} értékét az öt terhelési eredmény átlagaként kell kiszámítani és fel kell jegyezni.

A tartály(ok) összesen 300 tüzelőanyaggal való öregítési cikluson és 10 butáncikluson megy (mennek) keresztül, ezután stabilizálnak tekinthető(k).

- 5.1.3.2. Amennyiben a tartály(oka)t a beszállító adja, a gyártó erről előzetesen tájékoztatja a típusjóváhagyásért felelős hatóságot, hogy az megtekinthesse a beszállító létesítményében végzett öregítési eljárás bármely szakaszát.

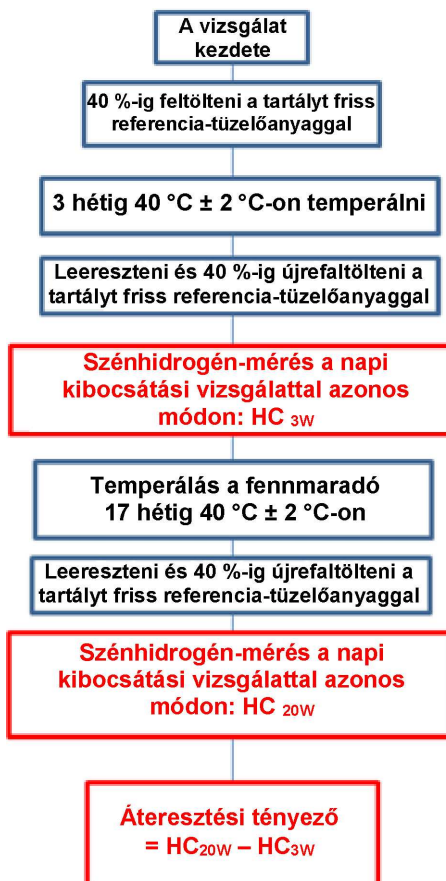
- 5.1.3.3. A gyártó eljuttatja a típusjóváhagyásért felelős hatósághoz a vizsgálati jelentést, amely legalább a következőket tartalmazza:

- az aktivált szén típusa,
- a terhelési ráta,
- a tüzelőanyag műszaki adatai,
- BWC-mérések eredményei.

- 5.2. A tüzelőanyag-rendszer áteresztési tényezőjének meghatározása (4. ábra)

4. ábra

Az áteresztési tényező meghatározása

A vizsgálathoz a családra jellemző tüzelőanyag-tároló rendszert kell kiválasztani, próbapadra kell erősíteni, majd E10 referencia-tüzelőanyaggal feltöltve 20 héten át $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ -on kell tartani. A tüzelőanyag-tároló rendszert a járműben elfoglalt szokásos helyzetéhez hasonlóan kell pozicionálni a próbapadon.

5.2.1. A tartályt friss E10 referencia-tüzelőanyaggal kell feltölteni. A feltöltést a névleges kapacitás $40 \pm 2\%$ -áig kell elvégezni $18\text{ °C} \pm 8\text{ °C}$ -on. A tüzelőanyag-rendszert tartó próbapadot egy biztonságos, erre a célra kialakított, szabályozott hőmérsékletű helyiségben $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ -on kell tartani 3 héten át.

5.2.2. A 3. hét végén a tartályt ki kell üríteni, és friss E10 referencia-tüzelőanyaggal kell újratölteni a névleges kapacitás $40 \pm 2\%$ -áig $18\text{ °C} \pm 8\text{ °C}$ -on.

6–36 órán belül (melynek utolsó hat órájában a hőmérséklet $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$) a tüzelőanyag-rendszert tartó próbapadot változtatható hőmérsékletű SHED-kamrába kell helyezni, és a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.7. pontjának megfelelően 24 órás egész napos eljárásnak kell alávetni. A tüzelőanyag-rendszer szellőzését a kamrán kívülre kell vezetni, ezzel kizárva az áteresztés méréséből a tartály szellőzési kibocsátásait. A szénhidrogén-kibocsátást mérni kell, és értékét $\text{HC}_{3\text{W}}$ -ként kell feljegyezni.

5.2.3. A tüzelőanyag-rendszert tartó próbapadot ismét egy biztonságos, erre a célra kialakított szabályozott hőmérsékletű helyiségbe kell helyezni, és ott $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ -on kell tartani a fennmaradó 17 héten át.

5.2.4. A 17. hét végén a tartályt ki kell üríteni, és friss E10 referencia-tüzelőanyaggal kell újratölteni a névleges kapacitás $40 \pm 2\%$ -áig $18\text{ °C} \pm 8\text{ °C}$ -on.

6–36 órán belül (melynek utolsó hat órájában a hőmérséklet $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$) a tüzelőanyag-rendszert tartó próbapadot változtatható hőmérsékletű SHED-kamrába kell helyezni, és a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.7. pontjának megfelelően 24 órás egész napos eljárásnak kell alávetni. A tüzelőanyag-rendszer szellőzését a kamrán kívülre kell vezetni, ezzel kizárva az áteresztés méréséből a tartály szellőzési kibocsátásait. A szénhidrogén-kibocsátást mérni kell, és értékét $\text{HC}_{20\text{W}}$ -ként kell feljegyezni.

5.2.5. Az áteresztési tényező a $\text{HC}_{20\text{W}}$ és a $\text{HC}_{3\text{W}}$ különbsége g/24 órában, 3 helyértékben megadva.

5.2.6. Amennyiben az áteresztési tényezőt a beszállító állapítja meg, a gyártó erről előzetesen tájékoztatja a típusjóváahagyásért felelős hatóságot, hogy az megtekinthesse a beszállító létesítményében végzett eljárást.

5.2.7. A gyártó eljuttatja a típusjóváahagyásért felelős hatósághoz a vizsgálati jelentést, amely legalább a következőket tartalmazza:

a) a vizsgált tüzelőanyag-tároló rendszer teljes leírása, beleértve a vizsgált tartály típusát, hogy az egy- vagy többretegű-e, valamint hogy milyen anyagból készült a tartály és a rendszer többi eleme;

b) az öregítés során mért heti átlaghőmérsékletek;

c) a 3. héten mért HC-érték ($\text{HC}_{3\text{W}}$);

d) a 20. héten mért HC-érték ($\text{HC}_{20\text{W}}$);

e) az eredményül kapott áteresztési tényező (PF).

5.2.8. A fenti 5.2.1–5.2.7. pontoktól eltérve a többretegű tartályokat használó gyártók a fent leírt teljes mérési eljárás elvégzése helyett használhatják a következő névleges áteresztési tényezőt (APF):

többretegű tartály esetén $\text{APF} = 120\text{ mg}/24\text{ óra}$.

5.2.8.1. Amennyiben egy gyártó úgy dönt, hogy névleges áteresztési tényezőt használ, a típusjóváahagyásért felelős hatósághoz nyilatkozatot nyújt be a tartály típusának és az ahhoz felhasznált anyagoknak a pontos megjelölésével.

5.3. Az átforrósodási és a napi veszteség mérésének folyamata

A járművet a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. melléklete 5.1.1. és 5.1.2. pontjának megfelelően kell előkészíteni. A gyártó kérésére és a felelős hatóság jóváhagyásával a tüzelőanyagtól eltérő háttérkibocsátási források korlátozhatók vagy eltávolíthatók a vizsgálat előtt (pl. a gumiabroncsok vagy a jármű hevítése, az ablakmosó folyadék eltávolítása).

- 5.3.1. Temperálás
- A járművet leállított állapotban legalább 12, de legfeljebb 36 órán keresztül temperálni kell egy temperáló helyiségben. Ennek az időtartamnak a végére a motorolajnak és a hűtőközegnek ± 3 °C-os pontossággal fel kell vennie a környezet hőmérsékletét.
- 5.3.2. A tüzelőanyag leeresztése és újratöltése
- A 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. melléklete 5.1.7. pontjának megfelelően ki kell üríteni és újra kell tölteni a tüzelőanyagot.
- 5.3.3. Előkondicionáló menetciklus
- A tüzelőanyag cseréjétől számított egy órán belül görgős fékpadra kell tenni a járművet, és alá kell vetni a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 4a. melléklete szerinti I. típusú próbaút első része szerinti egy menetciklusnak és második része szerinti két menetciklusnak.
- E művelet alatt a kipufogógáz-kibocsátásból nem kell mintát venni.
- 5.3.4. Temperálás
- Az előkondicionálás végét követő öt percen belül a járművet leállított állapotban legalább 12, de legfeljebb 36 órán keresztül temperálni kell egy temperáló helyiségben. Ennek az időtartamnak a végére a motorolajnak és a hűtőközegnek ± 3 °C-os pontossággal fel kell vennie a környezet hőmérsékletét.
- 5.3.5. A széntartály áttörése
- Az 5.1. pontnak megfelelően öregített aktív széntartályt a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. melléklete 5.1.4. pontjában ismertetett eljárásnak megfelelően áttörésig kell terhelni.
- 5.3.6. Vizsgálat fékpadon
- 5.3.6.1. A tartály telítésétől számított egy órán belül görgős fékpadra kell tenni a járművet, és alá kell vetni a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 4a. melléklete szerinti I. típusú próbaút első része szerinti egy menetciklusnak és második része szerinti egy menetciklusnak. Ezután a motort le kell állítani. A művelet során mintát lehet venni a kipufogógáz-kibocsátásból, de az eredmények nem használhatók a kipufogógáz-kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyás céljára.
- 5.3.6.2. Az 5.3.6.1. pont szerinti I. típusú próbaút végétől számított két percen belül a járművel újabb kondicionáló menetciklust kell megtenni, amely az I. típusú próbaút első részének (melegindítás) kétszeri ismétléséből áll. Ezután a motort ismét le kell állítani. E művelet alatt nem szükséges mintát venni a kipufogógáz-kibocsátásból.
- 5.3.7. Meleg levegővel való átítatás
- A görgős fékpadon végzett vizsgálat után a járművet alá kell vetni a parkolás közbeni átforrósodáskor keletkező párolgási kibocsátások vizsgálatának a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.5. pontjával összhangban. Az átforrósodáskor keletkező veszteséget a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 6. pontjával összhangban kell kiszámítani, és M_{HS} -ként kell feljegyezni.
- 5.3.8. Temperálás
- A parkolás közbeni átforrósodáskor keletkező párolgási kibocsátások vizsgálata után a járművet a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.6. pontjával összhangban temperálni kell.
- 5.3.9. Napi vizsgálat
- 5.3.9.1. A temperálás után el kell végezni a napi veszteség első 24 órás mérését a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.7. pontjával összhangban. A kibocsátásokat a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 6. pontjában meghatározott módon kell kiszámítani. A kapott értéket M_{D1} -ként kell feljegyezni.
- 5.3.9.2. A napi kibocsátások első 24 órás mérése után el kell végezni a napi kibocsátások második 24 órás mérését a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 5.7. pontjával összhangban. A kibocsátásokat a 83. sz. ENSZ EGB-előírás 7. mellékletének 6. pontjában meghatározott módon kell kiszámítani. A kapott értéket M_{D2} -ként kell feljegyezni.

5.3.10. Számítás

Az $M_{HS} + M_{D1} + M_{D2} + 2PF$ eredménye el kell maradjon a 715/2007/EK rendelet I. mellékletének 3. táblázatában meghatározott határértéktől.

5.3.11. A gyártó eljuttatja a típusjóváahagyásért felelős hatósághoz a vizsgálati jelentést, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) a temperálási időszakok ismertetése, megadva hosszukat és az elért átlaghőmérsékleteket;
 - b) a használt öregített tartály leírása és hivatkozás a részletes öregítési jelentésre;
 - c) a meleg levegővel végzett átitatáskor alkalmazott átlaghőmérséklet;
 - d) a meleg levegővel végzett átitatáskor mért érték, HSL;
 - e) az első napi kibocsátási érték, $DL_{1st\ day}$;
 - f) a második napi kibocsátási érték, $DL_{2nd\ day}$;
 - g) a párolgási kibocsátások végeredménye, amelyet az $M_{HS} + M_{D1} + M_{D2} + 2PF$ képlet használatával kell kiszámítani.”
-